

Οι βόμβες στα τυφλά είναι κρατικές δουλειές

προκήρυξη που κυκλοφορεί με την ευθύνη της αντιφασιστικής συνέλευσης **autonome antifa** • Νοέμβριος 2015

για επικοινωνία: autonome.antifa@yahoo.com

Οι επιθέσεις στη Γαλλία με τους άνω των εκατό νεκρούς, μπορεί να προκαλούν τρόμο, πανικό και συναισθηματισμό στους πολίτες των δυτικών κρατών, δύσκολα όμως μπορούν να χαρακτηριστούν ως πρωτοεμφανιζόμενες και καινοφανείς. Ήδη πριν από τους δίδυμους πύργους το 2001, αλλά όλο και συχνότερα μετά από αυτούς, πολυκατοικίες εκρήγνυνται, τρένα και λεωφορεία ανατινάζονται, εφημερίδες, θέατρα, συναυλιακοί χώροι και γήπεδα παραδίδονται στον τρόμο. Σειρά από επιθέσεις στα τυφλά, χωρίς «συγκεκριμένους στόχους», χωρίς «προφανή λογική». Τα εκάστοτε κράτη που αναλαμβάνουν τη διαχείριση της κατάστασης μετά από τέτοια χτυπήματα επαναλαμβάνονται μονότονα: «Οι ισλαμιστές φταίνε, είναι ανορθολογικοί, τρελοί, μισούν τον πολιτισμό μας και για αυτό του επιτίθενται. Είμαστε σε πόλεμο. Πρέπει να αφευθούμε στη στοργική αγκαλιά του στρατού» λένε.

Μπορεί κανείς να περιπλανηθεί στην αναζήτηση των κινήτρων των επιτιθέμενων. Μπορεί να αναρωτηθεί για την προφανή αναντιστοιχία των σκοπών και των μέσων που φέρνουν τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα. Τα πράγματα βέβαια μπορεί να έχουν μεγαλύτερο βάθος από όσο αφήνει να φανεί η τηλεόραση, όπως επίσης μπορεί να καλύπτουν όλα τα ενδιαμέσα σημεία του φάσματος, από την κρατική προβοκάτσια ως την εχθρική κίνηση.

Πέραν όμως από τα αστυνομικά σενάρια υπάρχει κάτι που είμαστε σε θέση να το ξέρουμε και μπορούμε να μιλήσουμε για αυτό. Την διαχείριση δηλαδή αυτών των «καταστάσεων έκτακτης ανάγκης» των δυτικών μητροπόλεων προς όφελος των ίδιων των κρατών και των ένοπλων μηχανισμών τους. Η φιγούρα του «παρανοϊκού ισλαμιστή τρομοκράτη» είναι πολλαπλά χρήσιμη για τους μπάτσους όλων των δυτικών κρατών, τόσο που κάθε εμφάνισή του είναι μια πολύτιμη ευκαιρία.

Εδώ θα ασχοληθούμε με τρία σημεία αυτής της διαχείρισης. Την παρανομοποίηση των μουσουλμάνων μεταναστών. Την χρήση του τυφλού τρόμου ως εργαλείο εξωτερικής πολιτικής και συμμετοχής στον παγκόσμιο πόλεμο, με κύριο (αλλά όχι μόνο) σημείο έκρηξης τη Μέση Ανατολή. Και την πολιτική έκφραση του στρατού σε μια προσπάθεια επανεπιβεβαίωσης του ρόλου του ως εκφραστή της εθνικής ασφάλειας.

Νένε μουσουλμάνοι και εννοούν εργάτες

Τα αφεντικά και το κράτος τους όσο και αν φωνάζουν για το «πρόβλημα των μεταναστών» ταυτόχρονα βλέπουν σε αυτούς ένα απαραίτητο εργατικό δυναμικό για τα κέρδη τους. Τους βλέπουν δηλαδή σαν αυτό που είναι· σαν εργάτες, υποψήφια θύματα για τις παραγωγικές μηχανές τους. Και για να επιτελέσουν τους σκοπούς αυτούς θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο υποτιμημένοι, όσο το δυνατόν πιο ελέγξιμοι. Και η μετατροπή τους σε «παρανόμους» είναι η διαδικασία που έχουν ακολουθήσει τα δυτικά κράτη τις τελευταίες τρεις δεκαετίες τουλάχιστον για αυτόν το σκοπό.¹

Στη διαδικασία αυτή, της δημιουργίας δηλαδή του παράνομου εργάτη, κορυφαίο ρόλο παίζει ο κάθε λογής φασίστας. Πώς αλλιώς άλλωστε θα μπορούσε να έρθει το κράτος και να θέσει εκτός νόμου ένα ολόκληρο κομμάτι της εργατικής τάξης αν πρώτα δεν του είχε αφαιρεθεί κάθε ανθρώπινο χαρακτηριστικό; Η θεαματική διαδικασία του περάσματος του από τα σύνορα, παρέα με τα κανάλια και τις ΜΚΟ, αποτελεί ένα πρώτο βήμα της απανθρωποποίησής του. Η στοχοποίηση της θρησκείας και της εμφάνισής του ένα δεύτερο. Το χτύπημα κάθε μορφής κοινωνικότητας του ολοκληρώνει τη δημιουργία της κυνηγημένης φιγούρας, κατάλληλης για τις συνθήκες και τις δουλειές που επιφυλάσσουν οι δυτικές κοινωνίες για τους μετανάστες.

Μετά από κάθε «τρομοκρατικό χτύπημα» όλες οι φωνές λένε το ίδιο τροπάρι. «Είναι η οπισθοδρομική θρησκεία τους, δεν είναι αφομοιώσιμοι, είναι όλοι υποψήφιοι τρομοκράτες, είναι όλοι γαλουχημένοι, δολοφόνοι από κούνια». Έτσι κάθε μουσουλμάνος είναι ένα αστυνομικό ζήτημα. Αλλά τα αφεντικά μας όταν λένε μουσουλμάνοι εννοούν εργάτες.

Εμείς δεν είδαμε κάποια ποιοτική αλλαγή στους μετανάστες εργάτες που έρχονταν προς την Ελλάδα το καλοκαίρι, δεν κάναμε κανένα διαχωρισμό σε καλούς πρόσφυγες και κακούς μετανάστες, όπως συντονισμένα μας κάλεσαν τα κανάλια. Και να που τόσο εύκολα όσοι είχαν κάνει το βήμα να δουν τους εργάτες πρώτα ως «λαθρομετανάστες» και στη συνέχεια ως πρόσφυγες, μετά τα γεγονότα στο Παρίσι, τους μετατρέπουν συλλήβδην σε εν δυνάμει τρομοκράτες.

Ο τρόμος των επιθέσεων στα τυφλά είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για τέτοιες δουλειές. Τόσο στην Ελλάδα, όσο και στη Γαλλία.

Παγκόσμιος πόλεμος

Στη γειτονία της χώρας μας εδώ και χρόνια «δυνάμεις του σκότους» έχουν κινήσει κάθε μέσο για τη διάλυση και τον αποσυντονισμό της περιοχής. Στον εμφύλιο της Συρίας έχει εμπλακεί κάθε παγκόσμια και περιφερειακή δύναμη που θα μπορούσε να εμπλακεί για να σπρώξει τα πράγματα προς το χειρότερο και ταυτόχρονα προς το συμφέρον της. Από τις ΗΠΑ, τη Γαλλία και τη Ρωσία, μέχρι την Τουρκία, το Ιράν, τη Σαουδική Αραβία και φυσικά την Ελλάδα.

Οι πολίτες αυτής της χώρας μπορεί να ήταν απορροφημένοι στις «αναλύσεις τους για την κρίση», το 2013 όμως ο τότε υπουργός εξωτερικών Ε. Βενιζέλος, γυρνούσε από κάθε διεθνές δημόσιο βήμα και καλούσε στον βομβαρδισμό της Συρίας. Και καλούσε σε ένα βομβαρδισμό, με τον οποίο ελάχιστα δυτικά κράτη συμφωνούσαν εκείνη την περίοδο.² Βομβαρδισμοί που τελικά δεν έγιναν παρά την προτροπή του Ελληνικού κράτους. Και έτσι απλώς στείλαμε όσα όπλα και χρήματα μπορούσαμε προς όποιον «μετριοπαθή αντάρτη» της Συρίας είχαμε εύκαιρο.

Όπως το Ελληνικό κράτος, έτσι και κάθε κράτος που εμπλέκεται στη διάλυση της μέσης ανατολής έχει τους δικούς του ιδιαίτερους σκοπούς και επιδιώξεις. Οι πολίτες των δυτικών κρατών όμως έχουν όρια στο πόσες θυσίες μπορούν να ανεχθούν για το συμφέρον μιας εξωτερικής πολιτικής που ούτε καν καταλαβαίνουν.

Αν φάνε μερικές τυφλές μπόμπες όμως, αν μετρήσουν μερικές εκατοντάδες πτώματα, θα είναι σαφώς πιο θετικά διακείμενοι με το να φεύγουν οι στρατοί τους έξω από τα σύνορά τους. Ο τρόμος των επιθέσεων στα τυφλά είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για αυτές τις δουλειές.

Η ένοπλη ασφάλεια

Η γνώμη των δυτικών υπηκόων για τους στρατούς τους και τις δουλειές τους είναι κάτι που μεθοδικά απασχολούν τα στρατιωτικά υπουργεία του κάθε κράτους.

Μετά το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου, οι δυτικές δυνάμεις είδαν τους πολέμους ανά τον κόσμο να συμβαίνουν κάπου έξω, κάπου μακριά από τις μητροπόλεις τους, με μισθοφορικούς στρατούς ή με απώλειες τέτοιες που να μην διαταράσσεται ο κοινωνικός ιστός των κοινωνιών τους.

Η όλη απομάκρυνση όμως είχε και αντίθετα από τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Τελικά οι στρατοί θεωρήθηκαν κάτι μακρινό, κάτι ξένο από τις ζωές των δυτικών. Οι κοινωνίες δεν νοιάζονταν για αυτούς, δεν ήταν έτοιμες «να πεθάνουν για την πατρίδα». Αυτή τη στιγμή οι καραβανάδες της δύσης και οι διανοούμενοί τους, καταναλώνουν πολύ φαίδια ουσία για το πώς να καλυφτεί το χάσμα αυτό μεταξύ στρατού και κοινωνίας.

Μετά τις επιθέσεις στο Παρίσι, όλη η Γαλλία κηρύχτηκε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Απαγόρευση κυκλοφορίας, απαγόρευση συγκεντρώσεων, έλεγχοι σε σπίτια. Ολόκληρες περιοχές των πόλεων, ολόκληρες περιοχές του κοινωνικού πέρασαν εν μια νυκτί στον έλεγχο του στρατού. Με σχεδιασμούς που έμοιαζαν σαν να ήταν έτοιμοι από πάντα...

Και οι πολίτες του Παρισιού δεν είδαν τον στρατό να κάνει αυτό που πράγματι έκανε, ένα χαμηλής έντασης πραξικόπημα. Αντίθετα ζαλισμένοι από τον τρόπο χαιρέτισαν τους φαντάρους σαν εγγυητές της ασφάλειάς τους.

Τέτοια σχέδια υπάρχουν και στην Ελλάδα, τέτοιες φασιστικές δυνάμεις που τα προωθούν υπάρχουν και εδώ και ούτε που κρύβονται. Απλώς περιμένουν τη σωστή στιγμή.

Τέτοιοι σχεδιασμοί όμως έχουν και τους αντιπάλους τους. Υπάρχουν δυνάμεις που αντιστέκονται στην παρανομοποίηση της εργατικής τάξης και της παράδοσής της στη μαφία, υπάρχουν δυνάμεις που δεν μασάνε με τα παραμύθια για τον «παράγοντα σταθερότητα της περιοχής» όπως διαφημίζει ότι είναι το κράτος μας, υπάρχουν δυνάμεις που γυρνάνε την πλάτη στον μιλιταρισμό και τον στρατό. Και όταν θα καλεστούν να συστρατευθούν πίσω από το στρατό θα βρεθούν στους δρόμους.

1. Περισσότερα για αυτή τη διαδικασία μπορεί να διαβάσει κανείς στο *σεχόν άορατοι, antifa scripta*, 2013.

2. «Επέμβαση στη Συρία ζητάει ο Βενιζέλος», *Ελευθεροτυπία*, 29/9/2013

Οι **autonome antifa** που συζήτησαν, πλήρωσαν και μοιράζουν αυτή την προκήρυξη είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που συζητάει και δρα στην Αθήνα.

“Συνέλευση”: Δηλαδή οριζόντια οργάνωση -άνεργοι και εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές, άντρες και γυναίκες που μαζεύονται και αποφασίζουν όλοι μαζί.

“Αντιφασιστική”: Δηλαδή, όλοι μας καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι μια ταξική κοινωνία· και ότι μέρα με τη μέρα γκρεμίζεται στα κεφάλια μας, ακριβώς όπως τα είπαμε παραπάνω. Η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά που βασιλεύουν γύρω μας, είναι τα μπάζα από αυτό το γκρέμισμα.

Autonome Antifa - Αντιφασιστική Συνέλευση: Δηλαδή, μπροστά σε αυτό το γκρέμισμα, να μην είμαστε ούτε μόνι, ούτε φοβισμένοι, ούτε αδύναμοι.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

autonome antifa ★

autonome.antifa@yahoo.com

autonomeantifa77.wordpress.com

